

Valtiovarainvaliokunnan mietintö n:o 109 hallituksen esityksen johdosta laiksi valtion tulo- ja menoarvion ja tilinpäätöksen perusteista annetun lain muuttamisesta

Eduskunta on 5 päivänä marraskuuta 1986 lähettänyt valtiovarainvaliokunnan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o 193 laiksi valtion tulo- ja menoarvion ja tilinpäätöksen perusteista annetun lain muuttamisesta.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti valiokunta on pyytänyt asiasta perustuslakivaliokunnan lausunnon, joka on tämän mietinnön liitteenä.

Hallitusmuodon 68 §:n 4 momentin mukaan tulo- ja menoarviossa on osoitettava menojen suorittamiseen tarvittavat varat. Hallitusmuodon 64 §:n mukaan valtiolainan ottamiseen vaaditaan eduskunnan suostumus. Suostumuksensa budjetin tasapainottamisen kannalta välttämättömien lainojen ottoon eduskunta antaa lainanottovaltuuksilla tulo- ja menoarvion käsittelyn yhteydessä. Tulo- ja menoarvion katteena käytetään vain pitkäaikaisia lainoja. Käytännössä on vaadittu, että pitkäaikaisen lainan laina-aika on vähintään 12 kuukautta. Valtioneuvostolle annettavien lyhytaikaisen luoton ottovaltuuksien perusteella lyhytaikaista luottoa otetaan vain siinä määrin kuin valtion maksuvalmiuden turvaaminen vaatii.

Valtion tulo- ja menoarvion ja tilinpäätöksen perusteista annetun lain eli ns. tililain 2 §:n 1 momentin mukaan valtion tulot ja menot on otettava tulo- ja menoarvioon bruttomäärin niin, ettei menoja vähennetä tuloista eikä tuloja menoista paitsi, milloin valtiolle liikaa peritty tulo suoritetaan takaisin. Vanhan lainan korvaaminen uudella lainalla edellyttää tililain mainitun bruttoperiaatesäännöksen johdosta, että tulo- ja menoarviossa on määräraha vanhan lainan takaisinmaksamiseksi.

Vuoden 1985 tulo- ja menoarviossa varauduttiin ensimmäisen kerran erillisen irtisanomisen perusteella maksettavien lainojen aiheuttamiin menoihin. Tällöin on jouduttu vastaavasti lisäämään valtioneuvostolle annettavien lainavaltuuksien määrää, vaikkei nettolainanotto olekaan lisääntynyt.

Kotimaisen lainanoton osuutta valtion koko

lainanotosta on useiden vuosien aikana lisätty ja suuntauksen voidaan arvioida jatkuvan. Rahamarkkinoiden laajentuessa on niille kehitetty erilaisia uusia lainamuotoja. Tehokkaasti toimivien jälkimarkkinoiden edellytyksenä on riittävän rahoitusvälineistön määrän lisäksi niiden laina-aikojen monipuolisuus. Valtion lyhytaikaisten velkasitoumusten käyttö on yksi keino vaikuttaa rahamarkkinoiden kehittymiseen. Valtion lyhytaikaisen luotonoton käytön laajentaminen edellyttää kuitenkin, että lainatulot sisällytetään tulo- ja menoarvion katteeksi.

Edellä esitetyillä perusteilla hallitus ehdottaa, että tililakia muutettaisiin siten, että valtionvelan budjetoinnissa siirryttäisiin bruttobudjetointista nettobudjetointiin. Tulo- ja menoarvioon merkittäisiin vain uusien valtionlainojen ja valtionvelan kuolestusten välinen erotus.

Hallitusmuodon 69 §:n 2 momentin mukaan eduskunnalle tulee antaa esitys lisäyksestä tulo- ja menoarvioon, jos vahvistettuun tulo- ja menoarvioon havaitaan välttämättömästi tarvittavan muutoksia. Lisämenoarviosta tai lisämenoarvioesityksistä ei ole tarkempia laintasoisia säännöksiä. Myöskään niiden kattamisesta ei ole erikseen säännelty.

Aikaisemmin ei lisämenoarvioesityksiä eikä myöskään lisämenoarvioita ole aina yksityiskohdaisesti katettu, vaan eduskunta on oikeuttanut valtioneuvoston käyttämään menolisäysten suorittamiseen valtiolle asianomaisen vuoden aikana kertyviä tuloja. Vuoden 1982 viimeisestä lisämenoarviosta alkaen on noudatettu käytäntöä, jonka mukaan lisämenoarvioon sisällytetään myös ne uudet olennaiset tuloarvioiden alennukset ja lisämenoarvion kattamisen kannalta välttämättömät menojen säästöt, jotka voidaan kohdistaa määrättyille momenteille.

Lisämenoarvioilla muutetun tulo- ja menoarvion tasapainottamisen varmistamiseksi lakiin ehdotetaan lisättäväksi säännös lisämenoarvioesityksen kattamisesta. Säännöshedotuksen mukaan

annettaessa eduskunnalle esitystä lisäyksistä ja muutoksista tulo- ja menoarvioon olisi samassa esityksessä osoitettava myös varat ehdotettavan menojen lisäyksen ja tulojen vähennyksen kattamiseen. Esitykseen olisi sisällytettävä myös arvioidut olennaiset muutokset tulo- ja menoarvioon merkittyjen tulojen määrissä. Lisäksi esityksessä voitaisiin ehdottaa vähennyksiä tulo- ja menoarviossa myönnettyihin määrärahoihin.

Tulo- ja menoarvion yksityiskohtaisissa perusteluissa on vuosittain myönnetty erilaisia valtuuksia tehdä sopimuksia ja antaa sitoumuksia, joista aiheutuu myöhempinä vuosina menoja, joita varten tulo- ja menoarviossa ei ole vielä myönnetty määrärahoja. Valtuuksien myöntäminen perustuu eräissä tapauksissa erityislainsäädäntöön, mutta yleensä vain omaksuttuun budjettikäytännöön. Hallitusmuodon 66 §:n 1 momentin mukaisesti tulo- ja menoarvion vuotuisuudesta johdetaan, ettei eduskunnalla ole oikeudellista velvollisuutta ottaa myöhempien vuosien tulo- ja menoarvioihin valtuuksien käytöstä aiheutuvia menoja, ellei tällainen velvollisuus johdu valtuuden myöntämiseen oikeuttavasta erityissäännöksestä. Käytössä olleet valtuudet voidaan luokitella erilaisiin perustustyyppihin, joista yleisimpiä ovat tilausvaltuus ja rakentamisvaltuus.

Valtuusmenettelyn käyttö on vaihtoehto siirtomäärärahojen käytölle. Valtuuksia hyväksymällä on voitu siirtomäärärahakantaa vähentää. Koska valtuuksia ei, toisin kuin siirtomäärärahoja, kate-ta, siirtyy valtuuksista aiheutuvien menojen kattaminen myöhemmille vuosille.

Hallitus ehdottaa, että valtuuksien myöntämisestä sisällytettäisiin tililakiin yleissäännökset. Myönnettävien valtuuksien mukaisesti tehtävät sitoumukset tulisivat myös eduskuntaa velvoittaviksi sen hyväksyessä tulo- ja menoarvion. Hallitus ehdottaa, että eduskunta myöntäisi tulo- ja menoarvion käsittelyn yhteydessä määrältään ja käyttötarkoitukseltaan rajattuja valtuuksia tehdä varainhoitovuonna sopimuksia ja antaa sitoumuksia, joista aiheutuvia menoja varten tarvittavat määrärahat otetaan joko kokonaan tai puutuvilta osiltaan myöhempiin tulo- ja menoarvioihin. Talonrakennushankkeita koskevien rakentamissopimusten tekemiseen voitaisiin haluttaessa nykyiseen tapaan myöntää valtuus ilmoittamalla tulo- ja menoarviossa arviot hankkeen laajuudesta ja kustannuksista. Laissa säädettäisiin lisäksi erikseen niistä edellytyksistä, joiden vallitessa hankkeen laajuus- ja kustannusarviota saataisiin ylittää.

Hallituksen esitykseen sisältyy lisäksi eräitä

muita, lähinnä menettelytapoihin liittyviä tililain muutosehdotuksia. Menorästien tileissä pitämistä koskevat asiat ehdotetaan siirrettäväksi valtiovarainministeriöltä asianomaisen hallinnonalan ministeriölle. Tililain 9 §:ään ehdotetaan lisättäväksi säännös siitä, että noudatettavan käytännön mukaisesti verot ja veronluonteiset tulot sekä valtion antaman lainan lyhennykset ja korot ovat sen vuoden tuloa, jonka aikana ne ovat valtiolle kertyneet. Valtion velan korko on sen vuoden menoa, jonka aikana se on maksettu. Edellisille vuosille kuuluvien menojen maksamiseen kuluvan vuoden määrärahalla ehdotetaan annettavaksi valtiovarainministeriölle valtuus määrätä, milloin asianomaisen ministeriön ei tarvitse pyytää maksatukseen valtiovarainministeriöltä lupaa. Valtiovarainministeriö määritteli tällöin päätöksessään edellytykset, joiden vallitessa asianomainen tilivirasto voisi itse päättää edellisiin vuosiin kohdistuvan menon maksamisesta kuluvan vuoden määrärahasta. Lisäksi hallituksen esitykseen sisältyvään lakiehdotukseen sisältyy selvennys-ehdotuksia eräistä valtion tilinpäätökseen liittyvistä selvityksistä ja varastotilimenettelystä sekä määräyksiä arvopaperien hoitamisesta ja luetteloinimisesta.

Hallituksen esitykseen sisältyvä lakiehdotus ehdotetaan tulevaksi voimaan sen hyväksymistä ja vahvistamista ensinnä seuraavan kalenterivuoden alusta, mikä käytännössä merkitsee sitä, että lain on ajateltu tulevan voimaan vuoden 1988 alusta.

Valiokunta on käsitellyt asian ja todennut hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen tarkoituksenmukaiseksi. Hallituksen esityksen perusteluihin yhtyen valiokunta on päättänyt asettua puoltamaan hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen hyväksymistä. Perustuslakivaliokunnan lausunnossa esitettyyn viitaten valiokunta toteaa, että lakiehdotus on käsiteltävä valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrättyllä tavalla. Valtiovarainvaliokunta on tehnyt tätä tarkoittavan muutoksen lakiehdotuksen johtolauseeseen.

Esityksen mukaiseen lakiehdotukseen ei sisälly ehdotusta 13 a §:n muuttamisesta. Sanotussa pykälässä olevien viittaussäännösten saattamiseksi käsiteltävänä olevan lakiehdotuksen mukaiseksi valiokunta on sisällyttänyt muutettavien säännösten joukkoon 13 a §:n ja tehnyt siihen teknisen luonteisen viittausta koskevan muutoksen sekä tehnyt vastaavasti muutoksen lain johtolauseeseen.

Perustuslakivaliokunnan lausunnossa esitettyyn viitaten valtiovarainvaliokunta edellyttää, että

hallitus ryhtyy pikaisesti toimenpiteisiin hallitusmuodon 6 luvun uudistamiseksi.

Valiokunta kunnioittaen ehdottaa,

että Eduskunta päättäisi hyväksyä hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen näin kuuluvana:

Laki

valtion tulo- ja menoarvion ja tilinpäätöksen perusteista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, *joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrättyllä tavalla, kumotaan* valtion tulo- ja menoarvion ja tilinpäätöksen perusteista 24 päivänä huhtikuuta 1931 annetun lain (136/31) 9 §:n 5 momentti ja 12 §, näistä 9 §:n 5 momentti, sellaisena kuin se on 26 päivänä toukokuuta 1939 annetussa laissa (150/39),

muutetaan 5 §, 9 §:n 1, 3 ja 4 momentti, 11 §:n 3 momentti, 12 a §, (poist.) 12 e §:n 2 momentti ja 13 a §,

sellaisina kuin ne ovat, 5 § 17 päivänä kesäkuuta 1966 annetussa laissa (356/66), 9 §:n 1, 3 ja 4 momentti sekä 12 a § mainitussa 26 päivänä toukokuuta 1939 annetussa laissa, 11 §:n 3 momentti 30 päivänä huhtikuuta 1971 annetussa laissa (316/71), 12 e §:n 2 momentti 3 päivänä marraskuuta 1978 annetussa laissa (826/78) ja 13 a § 13 päivänä kesäkuuta 1969 annetussa laissa (381/69), sekä

lisätään 2 §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa 17 päivänä kesäkuuta 1966 ja 30 päivänä huhtikuuta 1971 annetuissa laeissa, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, lakiin uusi 6 a, 6 b ja 9 a §, sekä 11 §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa 30 päivänä huhtikuuta 1971 annetussa laissa, uusi 4 ja 5 momentti seuraavasti:

1 luku

Valtion tulo- ja menoarvio

2, 5, 6 a ja 6 b §
(Kuten hallituksen esityksessä)

2 luku

Valtion tilinpäätös

9, 9 a, 11, 12 a ja 12 e §
(Kuten hallituksen esityksessä)

13 a §

Tämän lain säännöksiä on soveltuvin osin noudatettava myös eduskunnan taloudenhoitoon kuitenkin siten, että 6 §:ssä, 9 §:n 1 ja 2 momentissa sekä 9 a §:ssä tarkoitetun luvan eduskunnan määrärahojen osalta antaa eduskunnan kansliatoimikunta.

Voimaantulosäännös

(Kuten hallituksen esityksessä)

Helsingissä 30 päivänä tammikuuta 1987

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Salolainen, varapuheenjohtaja Muurman, jäsenet Ajo, Impiö, Linna, Malm, Rosnell, Rönholm, Sutinen, Ten-

hiälä ja Tuovinen sekä varajäsenet Eklund (osittain), Hietala, Manninen (osittain), Mattila, Pekkarinen (osittain), Rusanen, Sasi, Vepsäläinen ja Westerlund (osittain).

EDUSKUNNAN
PERUSTUSLAKIVALIOKUNTA

Liite

Helsingissä

27 päivänä tammikuuta 1987

Lausunto n:o 16

Valtiovarainvaliokunnalle

Valtiovarainvaliokunta on eduskunnan päätöksen mukaisesti kirjeellään 7 päivänä marraskuuta 1986 pyytänyt perustuslakivaliokunnalta lausuntoa hallituksen esityksestä n:o 193 laiksi valtion tulo- ja menoarvion ja tilinpäätöksen perusteista annetun lain muuttamisesta.

Asian johdosta valiokunnassa ovat olleet kuuluttavina eduskunnan pääsihteeri Erkki Ketola, valtioneuvoston oikeuskansleri Jorma S. Aalto, hallitusneuvos Tapio Leskinen ja vanhempi hallitussihteeri Hannu Mäkinen valtiovarainministeriöstä, osastopäällikkö Paavo Halavaara valtiokonttorista, ylitarkastaja Timo-Veli Sälli valtiontalouden tarkastusvirastosta, professori Mikael Hidén, tutkijaprofessori Antero Jyränki, professori Ilkka Saraviita, oikeustieteen tohtori Kauko Sipponen ja tutkijaprofessori Kaarlo Tuori.

Käsittelyään asian lähinnä valtiosääntöoikeudelliselta kannalta perustuslakivaliokunta esittää kunnioittaen seuraavaa.

Hallituksen esitys

Esityksessä ehdotetaan valtion tulo- ja menoarvion ja tilinpäätöksen perusteista annettua lakia eli niin sanottua tililakia muutettavaksi siten, että valtionvelan budjetoinnissa siirryttäisiin bruttobudjetoinnista nettobudjetointiin. Tililakiin ehdotetaan lisättäväksi myös säännökset lisämenoarvioesityksen sisällöstä ja nykyisin käytössä olevasta valtuusmenettelystä. Esitykseen sisältyy myös eräitä muita, lähinnä menettelytapoihin liittyviä muutosehdotuksia.

Lakiehdotus on johtolauseen mukaan käsiteltävä valtiopäiväjärjestyksen 66 §:ssä säädetyssä järjestyksessä.

Uudistus on tarkoitettu tulemaan voimaan lain hyväksymistä ja vahvistamista ensinnä seuraavan kalenterivuoden alusta.

Valiokunnan kannanotot

Valtionvelan nettobudjetointi

Lakiehdotuksen 2 §:n 2 momentin mukaan uusista valtionlainoista saatavat tulot ja valtionvelan kuoletukset otetaan tulo- ja menoarvioon nettomääräisesti siten, että tulo- ja menoarvioon merkitään niiden erotus.

Ehdotusta valtiosääntöoikeudellisesti arvioitaessa on ensiksi todettava, että hallitusmuoto ei nimenomaisesti edellytä bruttoperiaatteen noudattamista valtion tulo- ja menoarviossa. Hallitusmuodon 66 §:n 1 momentin mukaan on kuitenkin valtion vuotuisen tulo- ja menoarvioon otettava varainhoitovuoden tulot ja menot. Säännös vahvistaa budjetin täydellisyysperiaatteen. Sen tarkoituksena on turvata, että eduskunnan budjettivalta ulottuu valtion koko tulo- ja menotalouteen. Tämän saavuttamisen takaa täydessä laajuudessaan bruttoperiaatteen noudattaminen. Hallitusmuodon voidaan siten sanoa edellyttävän välillisesti bruttoperiaatteen noudattamista valtion tulo- ja menoarviossa.

Perustuslakivaliokunta katsoo yleisesti valtionvelan nettobudjetointiin siirtymistä tarkoittavan 2 §:n 2 momentin olevan niin laaja-alainen poikkeus bruttoperiaatteesta, että ehdotus on tästä syystä ristiriidassa hallitusmuodon 66 §:n 1 momentin kanssa. Lakiehdotus on siksi 2 §:n 2 momentin johdosta käsiteltävä perustuslainsäätämisyjärjestyksessä. Tätä käsittelyjärjestystä vaatii myös 2 §:n 2 momentin ristiriita hallitusmuodon 68 §:n 1 momentin sen säännöksen kanssa, jonka mukaan valtionlainasta määrätty korko ja kuolelismaksu on otettava tulo- ja menoarvioon vähentämättä.

Esityksen perusteluissa mainitaan nettobudjetointiin siirtymisen merkitsevän sitä, että myös eduskunnan valtioneuvostolle antamat lainanottovaltuudet ovat nettomääräiset. Maininnan joh-

dosta perustuslakivaliokunta toteaa, ettei 2 §:n 2 momentti merkitse poikkeuksen säätämistä hallitusmuodon 64 §:ään, jonka mukaan valtionlain ottamiseen vaaditaan eduskunnan suostumus. Perustuslain tämän säännöksen merkitys nettobudjetointiin siirryttäessä on tarvittaessa arvioitava erillään nyt käsiteltävänä olevasta lakiehdotuksesta.

Valtuusmenettely

Lakiehdotuksen 6 a § koskee valtuusmenettelyä. Pykälän 1 momentin mukaan voidaan tulo- ja menoarvion käsittelyn yhteydessä myöntää määrältään ja käyttötarkoitukseltaan rajattu valtuus tehdä varainhoitovuonna sopimuksia ja antaa sitoumuksia, joista aiheutuvia menoja varten tarvittavat määrärahat otetaan joko kokonaan tai puuttuvilta osiltaan myöhempiin tulo- ja menoarvioihin.

Ehdotusta on arvioitava hallitusmuodon 66 §:n 1 momentin kannalta. Sen mukaan valtion vuotuisen tulo- ja menoarvioon on otettava varainhoitovuoden tulot ja menot. Näin ilmaistu budjetin vuotuisuusperiaate edellyttää, että budjetin oikeusvaikutukset rajoittuvat asianomaiseen varainhoitovuoteen.

Lakiehdotuksen 6 a §:n 1 momentti on tämän periaatteen mukainen sikäli, että valtuuksia saadaan käyttää vain asianomaisena varainhoitovuonna. Koska kuitenkin valtuuksien käytöstä aiheutuvat menot tulisi ottaa sidottuina menoina seuraavien vuosien budjetteihin, ulottuisivat valtuusmenettelyn oikeusvaikutukset välillisesti yli varainhoitovuoden. Näin ollen uudistus tältä osin poikkeaa perustuslain tasoisesta budjetin vuotuisuusperiaatteesta ja voidaan toteuttaa vain perustuslainsäätämisjärjestyksessä.

Perustuslain tasoista poikkeamista sanotusta periaatteesta merkitsee hallitusmuodon 70 §:n 1 momenttiin perustuva mahdollisuus merkitä määräraha siirtomäärärahaksi. Lakiehdotuksen 6 a §:n 2 momentin mukaan on siinä tarkoitettuun siirtomäärärahaan liittyvä valtuus voimassa niin kauan kuin siirtomäärärahaakin saadaan käyttää. Lakiehdotus merkitsee näin ollen laajempaa poikkeamista budjetin vuotuisuusperiaatteesta kuin hallitusmuodon 70 §:n 1 momentti tarkoittaa ja on siksi tästäkin syystä käsiteltävä perustuslainsäätämisjärjestyksessä.

Lakiehdotuksen 6 b §

Lakiehdotuksen 6 b § vastaa asiasisällöltään hallituksen esitykseen n:o 237/1981 vp. sisällynyttä ehdotusta, josta perustuslakivaliokunta antoi lausunnon n:o 2/1982 vp. Siinä esittämänsä viitaten perustuslakivaliokunta katsoo, että lakiehdotuksen 6 b § voidaan säätää valtiopäiväjestyksen 66 §:ssä määrättyssä järjestyksessä.

Lakiehdotuksen 9 a §

Lakiehdotuksen 9 a § vastaa voimassa olevan tililain 9 §:n 4 momenttia, joka käsiteltiin perustuslainsäätämisjärjestyksessä. Syynä oli se, että säännöksen katsottiin olevan ristiriidassa perustuslain tasoisten budjetin vuotuisuus- ja täydellisyysperiaatteiden kanssa (PeVL n:o 5/1938 vp.). Koska lakiehdotuksen 9 a § ei laajenna tililain 9 §:n 4 momentilla perustuslakiin tehtyä poikkeusta, voidaan lakiehdotus tältä osin käsitellä valtiopäiväjestyksen 66 §:ssä säädettyssä järjestyksessä. Perustuslakivaliokunnan mielestä 9 a §:ään perustuvien valtiovarainministeriön päätösten ja niihin liittyvien ohjeiden tulee olla niin selkeät ja yksiselitteiset, ettei tilivirastoissa synny asiasta erilaisia tulkintoja.

Varastotilimenettely

Esityksessä muutettavaksi ehdotettu tililain 12 a § koskee varastotilimenettelyä. Voimassa oleva pykälä oli aikanaan perustuslakivaliokunnan tutkittavana. Valiokunta totesi (PeVL n:o 5/1938 vp.), ettei pykälä sääntele sitä, miten siinä tarkoitettut tarveainevarastot hankitaan, eikä näin ollen koske hallituksen oikeutta hankkia tällaisia varastoja ilman eduskunnan suostumusta. Valiokunnan mielestä pykälä ei näin käsitettynä vaatinut perustuslainsäätämisjärjestyksen käyttämistä.

Ehdotuksen mukaan valtion kassavaroilla voidaan hankkia tarveainevarastoja siten, että menoarvion määrärahaa veloitetaan vasta aineita käyttöön otettaessa. Säännös on valtiosääntöoikeudellisesti ongelmaton siltä osin, kuin kassavaroja sidotaan kyseisen varainhoitovuoden budjetissa olevan määrärahan rajoissa ja aineet otetaan käyttöön saman vuoden aikana.

Ehdotetun menettelyn ainoana edellytyksenä on se, että tarkoitusta varten on olemassa määräraha käyttöönottoaiheessa. Näin ollen kassavaroja voitaisiin sitoa ilman, että silloisessa tulo- ja

menoarviossa on eduskunnan tarkoitukseen hyväksymää määrärahaa. Perustuslakivaliokunta katsoo tämän olevan ristiriidassa hallitusmuodon 66 §:n 1 momentista ilmenevän budjetin täydellisyysperiaatteen kanssa.

Ehdotuksen perusteella on lisäksi mahdollista, että varojen sitominen ja määrärahan veloittaminen ajoittuvat eri varainhoitovuosille. Vaikka varat sidottaisiin asianmukaisesti meneillään olevan varainhoitovuoden budjetissa olevan määrärahan turvin, veloitettaisiin vasta seuraavan tai ehkä jopa vielä myöhemmän vuoden budjetissa olevaa määrärahaa. Tämä mahdollisuus ei ole ainakaan muiden kuin siirtomäärärahojen kysymyksessä ollen täysin sopusoinnussa hallitusmuodon 66 §:n 1 momentista ilmenevän budjetin vuotuisuusperiaatteen kanssa.

Perustuslakivaliokunta katsoo, että lakiehdotus on edellä esitetystä syistä myös 12 a §:n johdosta käsiteltävä perustuslainsäätämisyjärjestyksessä.

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Zyskowitz, varapuheenjohtaja A. Kemppainen, jäsenet Aaltio,

Hallitusmuodon 6 luvun uudistaminen

Perustuslakivaliokunnan käsityksen mukaan lakiehdotus omalta osaltaan ilmentää sitä, että hallitusmuodon 6 luvun valtiontaloutta koskevat säännökset ovat monin paikoin jääneet jälkeen valtiokäytännöstä tai osoittautuneet muuten vanhentuneiksi ja epätarkoituksenmukaisiksi. Tämän vuoksi valiokunta edellyttää, että hallitusmuodon 6 luvun uudistaminen otetaan pikaisesti valmistavaksi.

Edellä esitettyyn viitaten perustuslakivaliokunta, jolla ei ole muuta huomautettavaa asian johdosta, kunnioittaen lausuntonaan esittää,

että hallituksen esitykseen sisältyvä lakiehdotus on käsiteltävä valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä säädetyssä järjestyksessä.

Alho, Hämäläinen, Jansson, Kärhä, J. Mikkola, Muroma, Nieminen, Peltola, Pokka, Skinnari ja Viinanen sekä varajäsen Kettunen.